

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Ellinger) siger nu, at Udsættelsen kan dog ikke sætte Sagen paa Spil, thi saa maa det være Humbug, at man gaar til Valg. Hvorledes er det muligt, at en Mand, som er Lærer for Ungdommen, kan fremsætte Betragtninger, som er saa haabløse? (Uro paa Tilhørerspladserne).

Formanden: Jeg maa anmode Tilhørerne om at forholde sig rolige.

Indenrigsministeren (Rode): Vi forsøger paa at gennemføre Sagen med de Midler, som staar til Raadighed. Det Middel, som vi har anbefalet som det tjenligste, har man frarevet os i Landstinget, hvor de to Oppositionspartier er i Flertal. Tilbage staar saa det Middel: Valg. Men Afholdelse af Valg kræver 3 Maaneder, og intet Menneske kan jo forudse, hvad der kan ske i disse 3 Maaneder. Der kan i disse 3 Maaneder ske noget, som kan ødelægge denne Sag for os. Det er de Herrers Ansvar. Men vor Pligt er det at forsøge paa at gennemføre Sagen, og vi haaber selvfølgelig, at de Herrers ansvarsløse Færd ikke skal ødelægge denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Et Ord som „ansvarsløse Færd“ skulde den højtærede Minister lade fare. Den højtærede Minister behøver ikke at give os Beviser for Overnervøsitet. Maa jeg dernæst sige, at det, her er Tale om, er, hvorvidt der i Forhandlingerne med Amerika er noget, som er til Hinder for, at Sagens Afgørelse kan udskydes i dette Fjerdingaar, hvori det ogsaa vil blive udskudt ved Gennemførelsen af Ministeriets Plan om nye Valg. Og det er der altsaa ikke.

Fraenkel: Det var, som det allerede er sagt herfra, en forbavsende Tale, den højtærede Indenrigsminister holdt. Hvis det om nogen Tale, som er holdt i Dag, gælder, hvad Konseilspræsidenten før sagde, at det var Valgtaler, saa gælder det netop om Indenrigsministerens Tale. Paa Forhaand vilde Indenrigsministeren skille Folketingsmænd fra bestemte Blade ved at betegne disse som uneutrale. Paa Forhaand trak Indenrigsministeren den Linie klart op, som det synes Ministeriet

vil gaa paa Valg efter, nemlig denne: *Med* Ministeriet, saa er man neutral, og *mod* Ministeriet, saa er man uneutral. Og dette blev yderligere understreget, jeg havde nær sagt tjæret op af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg), der jo gav os et Kursus i at skrive og tale moderat. Og hvad vi saa for Resten kan være uenige om her i Tinget, om een Ting er vi enige, at det ærede Medlem netop er Manden, som har Kaldet til at lære os at skrive og tale moderat. Udtrykket „uneutral“ blev yderligere skarpt understreget af dette ærede Medlem, thi han brugte Ordet „chauvinistisk“. Nu følger jeg langt fra til daglig alle Blade, og de fleste af dem, som har været paa Tale i Dag, ser jeg kun i Ny og Næ. Men et enkelt ser jeg, og overfor det kan man sige, at det viser en stærkt udviklet Sympati til den ene Side. Men det vilde være ganske urigtigt og ganske utilladeligt at sige, at det var et chauvinistisk Blad. Jeg tror heller ikke, at det vil lykkes den højtærede Indenrigsminister i sine videre Forklaringer og Udtalelser om de uneutrale Kredse at faa noget Menneske her til at mene, at dette Udtryk har været berettiget, eller at det har været heldigt for Landet. Et af de saakaldte Beviser, som blev fremdraget, var dette, at Kampen om den vestindiske Sag var rejst af et bestemt Blad. Det er dog, forekommer det mig, et stift Stykke at sige dette. Som om et Blad var i Stand til at rejse Spørgsmaalet om Salget af Vestindien, hvis der ikke fra Regeringens Side forelaa Planer, og saa at sige gennemførte Forhandlinger om dette Salg! Det er min Overbevisning, at den højtærede Indenrigsministers Villie til at være neutral i al sin Færd er i høj Grad udpræget, men at han ikke har været heldig ved at acceptere disse Forhandlinger. At han netop ved dem meget let kunde være gledet bort fra neutral Grund, er ligeledes min Overbevisning. Og at der skulde være noget som helst, som vi er blevet bekendt med enten i offentlige eller i fortrolige Møder, der skulde hindre, at disse Forhandlinger udsattes, maa jeg nu som før paa det allerbestemteste benægte. Det er ikke rigtigt, naar der fra Ministeriets eller Regeringspartiernes Side siges, at der er nogen Nødvendighed for Gennemførelsen af denne Sag. Den kan vente i 3, den kan vente i 6 Maaneder, den kan vente, indtil Krigen er forbi. Det er en Fejl, en bestemt Fejl fra Regeringens Side — det skal udtales her overfor de Beskyld-